

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119205818
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4119205818.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: X. B., nar. X.X.XXXX, bytom K. Z., S. XXX/XX, zast.: JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Nitra, Damborského 13, o zaplatenie 2.431,08 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I.Súd konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 130 eur a v časti o zaplatenie sumy 451,08 eura s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 2.8.2016 do zaplatenia.

II.Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III.Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.Žalobca - pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 30.5.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.431,08 eura s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne od 2.8.2016 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 28.12.2015 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 83,75 eura, uhradil sumu 1.020 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti, žalobca dňa 19.7.2017 úver zosplatnil. Dlžnú sumu tvorí istina 3.341,64 eura + náklady na vymáhanie 109,44 eura - prijaté úhrady 1.020 eur = 2.431,08 eura.

2.Súd vo veci vydal dňa 10.7.2019 platobný rozkaz č.k. 12Csp/65/2019-38, proti ktorému podal žalovaný odpor, platobný rozkaz bol pre podaný odpor zrušený s poukazom na ustanovenie § 267 CSP.

3.Pred začatím pojednávania právny zástupca pôvodného žalobcu aj nového žalobcu súdu oznámil dňa 3.9.2019, že došlo k postúpeniu pohľadávky a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu že namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s. , IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava do konania vstúpi spoločnosť: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava. Súd návrhu vyhovel uznesením č.k. 12Csp/65/2019-76 zo dňa 15.10.2019.

4.Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného v súlade s § 180 CSP, vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne žalovaného, ktorá na pojednávaní uviedla, že vznáša námietku premlčania, trvala na vyjadreniach uvádzaných v odpore, namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, ďalej sa súd oboznámil s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

5.Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 28.12.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 83,75 eura k 20.dňu v mesiaci, úrok bol dohodnutý vo výške 25% ročne, RPMN vo výške 21,90%, priemerná hodnota RPMN vo výške 18,09%, celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť bola suma 4.857,50 eura, náklady spotrebiteľa boli suma 1.857,50 eura. Žalovaný uhradil sumu 1.020 eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2016 a termín konečnej splatnosti bol 20.1.2020. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti, nesplácal úver riadne a včas, čo vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad. Žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 26.5.2016 vyzýval žalovaného na uhradenie nedoplatku na splátkach, upozornil ho, že ak nedôjde do 5.7.2016 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2016 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 27.7.2016 žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Dĺžnú sumu tvorí istina 3.341,64 eura + náklady na vymáhanie 109,44 eura - prijaté úhrady 1.020 eur = 2.431,08 eura. Pohľadávka voči žalovanému bola postúpená na žalobcu za základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 21.8.2019. Žalobca zobral žalobu sčasti späť a to v časti zaplata sumy 451,08 eura s príslušenstvom, v časti zaplata sumy 130 eur pre čiastočné úhrady zo strany žalovaného, uplatňoval si sumu 1.850 eur s príslušenstvom.

6.Podľa § 1 odsek 2 zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 100 ods.1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh /§ 565/ začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou premičania. Premičanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premičaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premičania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premičané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premičania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premičania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premičacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premičania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premičania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka).

8. Súd dospel k záveru, že zo strany žalovaného bola námietka premičania vznesená dôvodne, pretože v predžalobnej upomienke zo dňa 26.5.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, žalobca, resp. jeho právny predchodca upozorňoval žalovaného, že je v omeškaní so splátkou splatnou v mesiaci 03/2016 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 5.7.2016, môže žalobca úver zosplatiť. Keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 27.7.2016 pre omeškanie žalovaného so splátkou splatnou dňa 20.3.2016, premičacia doba žalobcom uplatneného nárok na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 20.3.2016 a uplynula 20.3.2019, žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premičacej doby dňa 30.5.2019. Premičacia doba vo vzťahu k celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok. V danom prípade je jednoznačne preukázané listinnými dôkazmi, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre omeškanie so splátkou zročnou dňa 20.3.2016, a teda premičacia doba nemohla začať plynúť od zročnosti splátky zročnej bezprostredne pred zosplatením. Potom v zmysle ustanovenia § 103 veta druhá OZ, ak sa pre nesplnenie niektorých splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenia splátky. To znamená, že trojročná premičacia lehota v zmysle ustanovenia § 103 OZ začala plynúť od 20.3.2016 a uplynula dňa 20.3.2019. Ustanovenie § 103 OZ je kogentné, nie je možné sa od neho odkloniť. Premičacia doba plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Za účelom určenia začiatku plynutia premičacej doby je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 OZ, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ustanovením § 565 OZ. Trojročná premičacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pretože ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh /§ 565 OZ /začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premičacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný, teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky, ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo. Pokiaľ ide o premičanie splátok, platí, že premičacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premičacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatennej splátky. Premičacia doba nezačína plynúť od dátumu, kedy bol úver zosplatený, ale od splatnosti splátky, pre ktorú bol úver zosplatený.

9. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sú postupoval pre čiastočné späťvzatie žaloby a ustanovenie § 145 ods. 2 CSP tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 130 eur a v časti o zaplatenie sumy 451,08 eura s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 2.8.2016 do zaplatenia zastavil a vo zvyšnej časti žalobu pre vznesenú námietku premičania zamietol. Z uvedených dôvodov pre premičanie nároku žalobcu sa súd ostatnými námietkami žalovaného nezaoberal, sporná je aj otázka aktívnej

vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko žalobca nepreukázal platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt, nevyzval žalovaného písomne na plnenie uvažujúc o postúpení pohľadávky tak ako to predpokladá § 92 ods. 8 zákona o bankách. Oznámenie o postúpení pohľadávky, na ktoré poukazuje žalobca v návrhu na zmenu strany sporu, nie je v zmysle judikatúry NS SR preukázaním aktívnej legitímácie žalobcu /1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 /. Žalobca síce vo svojom návrhu na zmenu strany sporu poukazuje na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.6.2003, avšak Najvyšší súd sa s týmto vysporiadal tak, že sa jedná o rozhodnutie staršieho dáta v obchodnej veci, ktoré nie je možné aplikovať v spotrebiteľskom spore.

10.Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania proti strane. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalovaný keďže žaloba bola v časti zamietnutá a v časti bolo konanie zastavené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane, v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodovať vyšší súdny úradník s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.